

[Boligministeren.]

geriet, vi i dag har brug for, men vi kan da også godt være med til at overveje andre problemer hen ad vejen, når vi skal diskutere den langsigtede boligpolitik; jeg synes bare ikke i denne situation, at det var vejen.

Jeg tror ikke, nogen kan tro, at jeg er blevet skræmt, fordi der har været nogle københavnske murere ledige, men det er da klart, at jeg har taget mig af de problemer, der opstår ved en ledighed inden for forskellige dele af byggesektoren. Jeg har ikke med dette cirkulære eller med momsreguleringen, som hr. Dahlggaard udmærket ved er en besparelsesforanstaltning, villet sætte flere arbejder i gang; det ville jo også være en lidt kortsigtet politik at gøre det på denne måde.

Hr. Dahlggaard spørger, om de forventninger til besparelserne og det besparelsesbeløb, som er markeret ved nedskæringen af momsen, stadig væk holder stik efter det stigende byggeri. Hertil må jeg sige, at al den stund vi ikke længere giver fuld dækning for momsen, så vil jo umiddelbart et større byggeri give en større forskel imellem indbetalt moms og det, der skal udbetales. Det giver altså en større nettoindtægt med et større byggeri, men det er da givet, at momsrefusionen for de første 100 m² vil andrage et større beløb, når der bygges mere. Vi skal altså se på, hvordan situationen ville have været uden en begrænsning til de 100 m², altså med en ubegrænset refusion. Jeg har ikke tallene her, men jeg vil da gerne sørge for at fremskaffe disse tal. Jeg ved, det er relativt svært at opgøre, hvor meget indtægten fra momsbetalingen på byggeriet udgør, men det er jo i forholdet imellem indbetalingen og udbetalingen, besparelsen skal ligge.

Jeg tror, at det amtsorgan, som arbejdsmarkedsnævnene jo er, vil være en udmærket samarbejdskilde i amtet, således at man ikke får de konsekvenser, som hr. Dahlggaard var bange for.

Så spørger hr. Dahlggaard mig direkte, om jeg kan referere de forhandlinger, jeg har haft med kommunerne. Jeg har ganske klart givet udtryk for, når jeg er blevet spurgt — senest i det politisk-økonomiske udvalg, hvor jeg var til samråd, og hvor jeg også blev spurgt om dette — at jeg har haft en samtale med Kommunernes Landsfore-

nings formand, hr. Henning Rasmussen, hvor jeg orienterede om regeringens hensigter, men ikke i øvrigt blev bedt om udtalelser, hvad der vel også ville være forkert. Da det jo er kommunerne og ikke amterne, der her skal administrere denne ordning, mente vi, det var rigtigst kun at snakke med kommunerne om det. At det er kommunerne og ikke amterne, skyldes jo, at byggetilladelsene og byggegodkendelsen ligger i det kommunale regie og ikke i det amtslige regie; derfor ville det, hvis amterne skulle ind i dette billede, kræve en meget større omlægning af hele administrationen, og det tror jeg ikke der er interesse for. Jeg mener også, at disse ting ligger bedst hos kommunerne.

Til slut nævnte hr. Dahlggaard nogle af problemerne imellem det industrialiserede sygehusbyggeri, montagebyggeriet og andet håndværksmæssigt byggeri, altså den traditionelle byggeform. Det, vi med den form, cirkulæret har fået, ville tage hensyn til, var det helt enkle, at det industrialiserede byggeri i høj grad var fabriksvirksomheder, som havde en specialiseret arbejdskraft, i mange tilfælde ufaglært arbejdskraft, som ikke kunne overføres i så høj udstrækning til andre byggeopgaver, hvorimod de, der er beskæftiget i det traditionelle byggeri, jo lige så godt kan bygge fabrikker, som de kan bygge parcelhuse. Derfor ville det, som jeg også sagde det i min redegørelse, efter vor opfattelse have været en diskriminering, hvis vi ikke havde gjort det, vi her har gjort.

Jeg vil sige til hr. Henning Philipsen, som sagde, at dette skulle nok være sket noget før: ja, den vurdering kan man jo altid have, men for mig var det afgørende, hvilket resultat der kom ud af folkeafstemningen den 2. oktober. Var det mod mine egne forventninger og ønsker blevet et nej den 2. oktober, havde det jo nok været en lidt anden situation, vi skulle tage stilling til. Det er altså af hensyn til det industribyggeri, som vi alle venter os meget af, også erhvervslivet, at vi har lavet dette; derfor måtte den afgørelse først overstås, og så måtte vi se, hvordan udviklingen kunne bedømmes på baggrund af dette ja til fællesmarkedet.

Jeg har ikke mange andre bemærkninger til hr. Henning Philipsen ud over naturligvis